> Niech wasza skromność będzie znana wszystkim ludziom. Pan jest blisko.
>
> *— Filipian 4:5*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: bliskość, zyczliwosc

Interpretacja:
Werset *Filipian 4:5* mówi o znaczeniu łagodności i bliskości z Bogiem. Pisząc ten list do Filipian, *Paweł* zachęcał ich do okazywania życzliwości, łagodności i pokory wobec innych, ponieważ Pan jest blisko. Werset ten ukazuje potrzebę życia w harmonii z Bogiem i ludźmi oraz bycia życzliwym i miłym w oczach świata.

Życzliwość to cnota często pomijana lub niedoceniana. Jednak jako chrześcijanie musimy ją pielęgnować w naszych relacjach z innymi. Cnota ta sprawia, że jesteśmy postrzegani przychylnie, co może prowadzić do głębszych i bardziej znaczących więzi z otoczeniem. Paweł stwierdza, że nasza łagodność powinna być widoczna dla wszystkich; oznacza to, że musimy ją okazywać, zamiast ukrywać za maską obojętności.

Kolejnym ważnym tematem poruszonym w tym wersecie jest bliskość Boga. Musimy pamiętać, że Bóg jest zawsze obecny w naszym życiu, tuż obok nas w każdej chwili. Kocha nas bezwarunkową miłością i pragnie naszego szczęścia oraz dobra. Nasza życzliwość wobec innych jest aktem służby Bogu, gdyż naśladujemy Jego miłość i dobroć.

Werset ten wzywa nas do dostrzegania obecności Boga w naszym życiu i postępowania zgodnie z tym. Musimy być życzliwi, pełni współczucia i pokorni, aby żyć w harmonii z Bogiem. Mając Go przy sobie, nie ma przeszkód, których nie moglibyśmy pokonać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech PAN, nasz Bóg, będzie z nami, jak był z naszymi ojcami. Niech nas nie opuści ani nas nie porzuci.
>
> *— I Królewska 8:57*

Książka: Stary Testament / I Królewska
Tematy: bliskość, rodzina, niezawodność

Interpretacja:
Werset *I Królewska 8:57* to modlitwa, którą *Salomon* wypowiedział podczas poświęcenia Świątyni; prosił w niej, aby Bóg zawsze był obecny w życiu swego ludu – tak jak był obecny przy ich przodkach – i by nigdy ich nie opuścił.

Modlitwa ta stanowi kolejny dowód na to, jak ważna jest nieustanna obecność Boga w naszym życiu; jako chrześcijanie powinniśmy naśladować przykład Salomona i nieustannie zabiegać o Bożą obecność, prosząc, by Bóg zawsze nas prowadził oraz nigdy nas nie zostawił ani nie opuścił.

Obecność Boga w naszym życiu oznacza nieustanną z Nim komunię oraz duchową więź, która pozwala nam doświadczać Jego miłości, prowadzenia i ochrony w codzienności.

Co więcej, oznacza to, że we wszystkim, co czynimy, musimy zawsze pamiętać o Bożej woli, przestrzegać Jego nauk i dochowywać wierności Jego przykazaniom. Dzięki temu możemy zawsze odczuwać Jego obecność we wszystkich naszych poczynaniach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w

trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Szukajcie PANA i jego mocy, szukajcie zawsze jego oblicza.
>
> *— I Kronik 16:11*

Książka: Stary Testament / I Kronik

Tematy: bliskość, szukac, siła

Interpretacja:

Werset *I Kronik 16:11* stanowi zaproszenie do nieustannego poszukiwania Bożej obecności i prowadzenia. Dla wierzących jest to wezwanie do trwania w łączności z Bogiem i szukania u Niego siły w chwilach potrzeby. Pojęcie *„mocy”* w tym wersecie odnosi się do Bożej obecności, która może nas podtrzymać w momentach słabości.

W związku z tym wersetem może pojawić się pytanie: jak możemy nieustannie szukać Bożej obecności? Odpowiedź jest prosta: wystarczy zachowywać postawę modlitwy i refleksji w codziennym życiu. *Fundamentalnym celem chrześcijaństwa jest dążenie do więzi z Bogiem i Jego nauką* – co można osiągnąć poprzez czytanie Pisma Świętego oraz codzienną modlitwę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Na koniec, bracia, miejcie się dobrze; bądźcie doskonali, pokrzepiajcie się, bądźcie jednomyślni, żyjcie w pokoju, a Bóg miłości i pokoju będzie z wami.
>
> *— II Koryntian 13:11*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: bliskość, życie, miłość, pokój

Interpretacja:
Werset *II Koryntian 13:11* stanowi ostatnie pouczenie *Pawła* skierowane do kościoła w Koryncie w jego drugim liście. W całym swoim piśmie do wierzących w Koryncie Paweł upomina ich za niemoralność seksualną oraz nieład podczas zgromadzeń. Wzywając ich do pokuty i zmiany postępowania, Paweł udziela wskazówek i zachęty, nakłaniając ich, by dążyli do jedności i harmonii *w Chrystusie* oraz prowadzili radosne, dojrzałe życie chrześcijańskie.

Wezwanie do dojrzałości w Chrystusie

Termin przetłumaczony jako *„doskonali" (lub „dojrzali")* pochodzi od greckiego słowa *„katartizesthe"*, które oznacza: dostosować, wyposażyć, przygotować lub przywrócić do właściwego stanu. Odnosi się ono do procesu przygotowywania kogoś do wykonania zadania albo naprawiania czegoś, co jest krzywe lub zepsute. W tym wersecie Paweł wzywa chrześcijan w Koryncie do osiągnięcia chrześcijańskiej dojrzałości, odwrócenia się od grzechu i wejścia w głębszą relację z Chrystusem.

To wezwanie do dojrzałości nie oznacza, że mamy być doskonali w taki sam sposób, w jaki doskonały jest Bóg – co dla człowieka jest niemożliwe – lecz raczej, że powinniśmy dążyć do dojrzałości w miłości do Boga i bliźnich, w posłuszeństwie Bożej woli oraz w kształtowaniu naszego chrześcijańskiego charakteru. Musimy nieustannie zabiegać o przemianę i odnowienie naszych umysłów oraz serc poprzez modlitwę, studiowanie *Słowa Bożego* i wspólnotę z innymi wierzącymi.

Wezwanie do jedności w Chrystusie

Paweł zachęca również Koryntian, aby byli *„jednomyślni"* i żyli w pokoju. Jedność jest dla Kościoła kluczowa; gdy wierzący są podzieleni, Kościół traci swoją siłę i wpływ. Powinniśmy dążyć do jedności i harmonii we wszystkim, starając się zawsze przedkładać dobro innych nad własne interesy oraz przebaczając krzywdy, których doznaliśmy od

innych.

Prawda jest taka, że jedności nie da się osiągnąć wyłącznie własnymi siłami; jest ona raczej owocem działania *Ducha Świętego* w nas, gdy poddajemy się Jego prowadzeniu. Musimy prosić Ducha Świętego, aby obdarzył nas pokornym sercem i odnowionym umysłem, dzięki czemu będziemy mogli kochać naszych braci i siostry w Chrystusie – nawet wtedy, gdy się z nimi nie zgadzamy.

Bóg pokoju i miłości będzie z wami

Ostatnia obietnica Pawła w tym wersecie głosi, że jeśli chrześcijanie w Koryncie będą dążyć do doskonałości, jedności i pokoju, wówczas Bóg pokoju i miłości będzie z nimi. Obietnica ta odnosi się również do nas dzisiaj. Jeśli w naszym własnym życiu i w naszych relacjach będziemy dążyć do doskonałości, jedności oraz pokoju, Bóg będzie z nami, by nas prowadzić i umacniać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN jest z wami, dopóki jesteście z nim. Jeśli go szukać będziecie, znajdziecie go, ale jeśli go opuścicie, on opuści was.
>
> *— II Kronik 15:2*

Książka: Stary Testament / II Kronik
Tematy: bliskość, niezawodność, szukac

Interpretacja:
Werset z *II Kronik 15:2* stanowi wezwanie do wierności i wytrwałości. *Asa*, król Judy, spotyka *proroka Azariasza*, który wyjaśnia mu, jak Bóg postępuje ze swoim ludem. Zasada jest prosta: *jeśli szukamy Boga, On będzie z nami; jeśli jednak Go opuścimy, On*

opuści nas.

Słowa skierowane przez Azariasza do Asy pozostają aktualne również dla nas. Przesłanie to jest wezwaniem do lojalności i zaangażowania. Bóg pragnie szczerej relacji z nami – takiej, która nie opiera się na wyrachowaniu.

Prawda jest taka, że Bóg nigdy nas nie opuszcza; jeśli jednak my odwracamy się od Niego, trudniej nam dostrzec Jego obecność i usłyszeć Jego głos. Werset ten wzywa nas do szukania Boga, trwania blisko Niego i nieodchodzenia od Niego w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A sam Pan pokoju niech was obdarza pokojem zawsze i na wszelki sposób. Pan niech będzie z wami wszystkimi.
>
> *— II Tesaloniczan 3:16*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: bliskość, pokój

Interpretacja:
Werset *II Tesaloniczan 3:16* niesie potężne przesłanie pokoju, które dociera do naszych serc w chwilach niepokoju i troski. Biblia często mówi o pokoju jako o darze Boga dla Jego dzieci.

Werset ten rozpoczyna się od słów: *„A sam Pan pokoju niech was obdarza pokojem zawsze i na wszelki sposób”*. W tym fragmencie apostoł *Paweł* modli się, aby Pan obdarzył pokojem członków zboru w Tesalonice. Nazywa On Boga *„Panem pokoju”* – źródłem wszelkiego pokoju. Słowo *„pokój”* oznacza tu nie tylko brak konfliktów czy kłopotów, lecz *„pełny i całkowity spokój”*, nawet gdy znajdujemy się w najtrudniejszych sytuacjach.

Druga część wersetu brzmi: *„Pan niech będzie z wami wszystkimi”*. Ukazuje to, że Bóg jest nieustannie obecny w naszym życiu, nawet w trudnych chwilach. Innymi słowy, werset ten przypomina nam, że pokój, którego potrzebujemy, może pochodzić jedynie od Boga i że On zawsze jest z nami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto je moje ciało i pije moją krew, mieszka we mnie, a ja w nim.
>
> *— Jana 6:56*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: bliskość, krew, ciało, Jezus

Interpretacja:
Ewangelia według *św. Jana* zawiera wiele fragmentów, które nabrały dla chrześcijan głębokiego znaczenia. Jednym z najważniejszych i zarazem najbardziej kontrowersyjnych wersetów jest *Jana 6:56*. Choć na pierwszy rzut oka może się on wydawać dziwny i niepokojący, kryje w sobie głęboką treść.

W tym wersecie *Jezus* posługuje się metaforą odnoszącą się *do Eucharystii*. Dla chrześcijan Eucharystia jest sakramentem przyjęcia Ciała i Krwi Chrystusa. Umożliwia nam ona trwanie w Chrystusie i utrzymywanie z Nim więzi. Spożywając Ciało i Krew Chrystusa, przyjmujemy w siebie Jego życie i stajemy się częścią Niego.

Autorzy ksiąg *Nowego Testamentu* posługiwali się różnymi obrazami i metaforami, by opisać tę bliską więź z Jezusem i wspólnotą chrześcijańską. W tym przypadku obraz spożywania Jego Ciała i picia Jego Krwi symbolizuje ścisłą jedność, jaką możemy dzielić z Chrystusem oraz z innymi chrześcijanami.

Istnieją jednak znaczne różnice zdań co do właściwego znaczenia tego wersetu i sposobu jego interpretacji. *Katolicy i prawosławni* wierzą, że podczas Eucharystii chleb i wino dosłownie stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Z kolei *protestanci* postrzegają Eucharystię – często nazywaną *Wieczerzą Pańską* – jako symbol obecności Chrystusa.

Niezależnie od indywidualnych przekonań, najważniejszym przesłaniem tego wersetu jest to, że bliska, pełna znaczenia więź z Chrystusem jest niezbędna, by być prawdziwym chrześcijaninem. Musimy przyjmować w sobie Jego życie i żyć w Nim, nadając sens naszej codzienności.

Jeśli pragniesz pogłębić swoją więź z Chrystusem, warto uczestniczyć w Eucharystii lub odpowiadającym jej sakramencie w ramach własnej tradycji religijnej. Dzięki Eucharystii możemy pamiętać o naszej więzi z Chrystusem i wspólnotą chrześcijańską, odnajdując w ten sposób sens i pokój w życiu.

Warto też pamiętać, że istotą tego wersetu *są jedność, miłość i wspólnota*. Niezależnie od tego, jak interpretujemy Eucharystię, możemy odnaleźć sens i duchowy cel w jej wspólnym celebrowaniu jako wspólnota zjednoczonych chrześcijan.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ze względu na swoje wielkie miłosierdzie nie wyniszczyłeś i nie opuściłeś ich, gdyż jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym.
>
> *— Nehemiasza 9:31*

Książka: Stary Testament / Nehemiasza
Tematy: bliskość, Przebaczenie, laska, miłosierdzie

Interpretacja:

Werset *Nehemiasza 9:31* stanowi piękne przypomnienie, że mimo naszych błędów i grzechów Bóg okazuje nam miłosierdzie. Jest to niezwykle pokrzepiająca myśl dla osób szukających w religii nadziei i ukojenia, gdyż uświadamia nam, że nawet jeśli powinie nam się noga, Bóg nigdy nas nie opuści.

Słowo *„miłosierdzie”* oznacza współczucie lub życzliwość okazywaną osobom potrzebującym czy cierpiącym. Obejmuje ono również wyrozumiałość wobec tych, którzy popełnili błędy lub nie wywiązali się ze swoich zobowiązań. W tym ujęciu Boże miłosierdzie jest wyrazem Jego miłości do nas, niezależnie od naszych uchybień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I był tam z PANEM czterdzieści dni i czterdzieści nocy, nie jadł chleba i nie pił wody. I PAN napisał na tablicach słowa przymierza, dziesięć przykazań.
>
> *— Wyjścia 34:28*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: bliskość, chleb, przymierze, post, prawo, Słowo Boże

Interpretacja:
Księga Wyjścia jest jedną z najważniejszych ksiąg Biblii. Opisuje ona historię wyjścia Izraelitów z Egiptu pod wodzą *Mojżesza*. Przytoczony werset opisuje czas, jaki Mojżesz spędził na górze Synaj z Panem – czterdzieści dni i czterdzieści nocy. W tym okresie Mojżesz pościł i otrzymał od Boga Dziesięć Przykazań zapisanych na kamiennych tablicach.

Dlaczego Mojżesz pościł przez czterdzieści dni?

Post jest praktyką duchową. W kontekście biblijnym wiąże się on z aktami ofiarności i oddania Bogu. Mojżesz zdecydował się na czterdziestodniowy post, aby okazać swoje oddanie Bogu. Powstrzymując się od jedzenia i picia, dążył do nawiązania głębokiej więzi z Bóstwem.

Znaczenie Dziesięciu Przykazań

Dziesięć Przykazań zostało przekazanych Mojżeszowi przez samego Boga i zapisanych na kamiennych tablicach. Stanowią one zbiór uniwersalnych zasad i wartości, które wywarły ogromny wpływ na to, jak ludzie rozumieją i kształtują swoje relacje z Bogiem oraz między sobą. Wśród Dziesięciu Przykazań znajdują się takie nakazy, jak miłowanie Boga ponad wszystko czy szacunek dla rodziców, a także zakazy zabijania, kradzieży, kłamstwa i cudzołóstwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*